

Перший Збірник

НАЙКРАСШИХ УКРАЇНСЬКИХ
❁❁❁ ПІСЕНЬ ❁❁❁

які тепер

НАЙЧАСТІЙШЕ СПІВАЮТЬ СЯ.

(Ноти до сих пісень можна набути у видавця сего збірника і в других українських книгарнях в ціні 50 цнт.).

ЦІНА ЗБІРНИКА 20 ЦНТ.

H. E. SMOLENSKY (H. E. Smolen),
53 Lenox Ave., New York, N. Y.

EX LIBRIS

EX LIBRIS

ІВАНА

ЛУЧКОВА

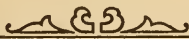
Перший Збірник

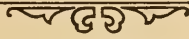
НАЙКРАСШИХ УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ

які тепер

НАЙЧАСТІЙШЕ СПІВАЮТЬ СЯ.

(Ноти до сих пісень можна набути у видавця сего збірника і в других українських книгарнях в ціні 50 цнт.)

Ціна збірника 20 цнт.

НЮ ЙОРК, 1917.
І. Г. СМОЛЕНСЬКИЙ,
53 Lenox Ave., New York, N. Y.

1. ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ, А ДРУГАЯ НИЗКА.

1.

Одна гора високая,
А другая низка;
Одна мила далекая,
А другая близка.

2.

Ой у сеї близенької
Воли та корови:
А у тої далекої
Та чорнії брови.

3.

А у сеї близенької
Воли поздыхають;
А у тої далекої
Бровки не злиняють.

4.

А у сеї близенької
Ручник на кілочку;
А у тої далекої
Бровки на шнурочку.

5.

Ой я сюю' близенькую
Людам подарую;
А до тої далекої
Ой сам повандрую.

6.

Ой я сюю близенькую
Мітлами помету;
А до тої далекої
Соколом полечу.

JUL
20
1983

2. ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК, ПО ДОРОЗІ ЧОРНИЙ.

1.

По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний;
Подиви ся дівчинонько
Який я моторний.

2.

Який я моторний,
І в когож я вдав ся?
Хиба-ж даси копу гроший,
Щоб поженихав ся.

Пісня дівчини.

1.

По дорозі галка,
По дорозі чорна;
Подиви ся-ж козаченьку
Яка-ж я моторна.

2.

Яка-ж я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачиш, аж заплачеш
Що я вередлива.

3. ОЙ! ЗА ГАЄМ, ГАЄМ, ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ.

1.

Ой! за гаєм, гаєм, гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька воликом чорненьким.

2.

Орала, орала, невміла гукати;
Упросила козаченька на бандурці грати.

3.

Козаченько грає, бровами моргає,
Вража-ж його мати знає, на що він моргає?

4

Чи на мої воли, ой! чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови?

5

Воли поздыхають, боцнеті корови,
Біле личко не злиняє, тай ні чорні брови.

4. ЗАЖУРИЛАСЬ ДІВЧИНОНЬКА.

1.

Зажурилась дівчинонька, ручки заломала;
Сила головку схилила, тай плакати стала.

2.

Жадного так не любила, хоть їх було сила;
Бодай же тя, мій козаче, була не любила.

3.

Бо я тебе полюбила серцем і душою.
Я без тебе жить не можу, гину за тобою.

4

Ой у полі дві тополі, вітер їх хитає,
А той милий через люди мені ся кланяє.

5

А щож мені по тополі? ягідок не має:
А щож мені по поклоні? як його не має.

6.

Вже заросли ті стежечки мохом і травою
Де ходили, говорили, серденько з тобою.

7.

Де ходили, говорили з тобою серденько,
Де ти мені обіцявесь вертатись хутенько.

8.

А тепер же не вертаєш, десь я забуваєш:
А вороги мене дразнять, що иншу кохаєш.

9.

А вже-ж тії вороженьки, правду вони кажуть:
Як приїдеш, тобі мою могилу покажуть.

10.

І ти станеш на тій землі, де моя могила:
Тоді собі спогадаєш когом я любила.

11.

А я буду на тім світі тай Бога просити:
Щоби не дав тобі тут иншої любити.

5. ШУМИТЬ, ГУДЕ ДУБРОВОНЬКА...

1.

Шумить, гуде дубровонька,
Плаче, тужить дівчинонька,
Плаче, тужить і думає.
Свою долю проклинає.

2.

Ох не доле, всім не мила,
Чом-жесь мене не втопила?
.Лучше було утопити
Ніж з миленьким розлучити.

3.

Куди йду, оберну ся,
Назад себе оглянучу ся.
Ох я плачу як побачу:
.Літа свої дармо трачу.

6. КОЛИ ЛЮБИШ, ЛЮБИ ДУЖЕ...

1.

Коли любиш, люби дуже,
А не любиш, нежартуй-же,
Не задавай серцю туги:
Не візьмени ти, візьме другий.

2.

Або у воді утопио ся,
Або о камінь розібію ся:
Нехай про те люди знають,
Що з кохання умирають.

3.

Мені мати наказала,
Щобим з хлопцем не гадала;
Я гадала й ще буду,
Його ніколи не забуду.

4.

Коли-ж я то була мала.
Мене мати колісала;
А теперкі я велика.
Треба мені чоловіка.

5.

Вершок дерева зеленого.
Штука леду студеного;
Штука леду розтопить ся,
Нана милість розійдеться ся.

6.

А з вечера не видненько,
Прийди, прийди, ме серденько;
Вже минуло три неділи
Як ми ся не виділи.

7.

Ліпше було не знати ся,
Як пізнавши, розстати ся,
Ліпше було не кохати,
Як кохавши, перестати.

7. КУЛИК ЧАЙКУ ЛЮБИВ, ТАЙ ДО ЧАЙКИ ХОДИВ.

1.

Кулик Чайку любив,
Тай до Чайки ходив;
Кулик Чайку питає:
Чи ще, Чайко, не свитає?
Кулик Чайку питає:
Чи ще, Чайко, не свитає?
Ой! ще, ще, ще, ще!
Присуньмо ся ближше, ще!

2.

Борозденька вузенька,
Не уляжемо ся;
В Петрівку ніч маленька,
Не нагріємо ся;
Суча-куца кожушина,
Не удягнемо ся.
Ой! ще, ще, ще, ще!
Присуньмо ся ближше, ще!

3.

Колиб знала, що ти мій,
Далаб тобі кожух свій,
Кожух білий, ковнір чорний,
Славний парень, ще й моторний,
Славний парень, славно ходить,
Славно його мати водить.
Ой! ще, ще, ще, ще!
Присуньмо ся ближше, ще!

8. МЕНЕ МАТИ ЗА ТЕ ЛАЮТЬ...

Мене мати за те лають.
Щоб козака не кохати.
А всі люди добре знають,
Що козака полюбить мати.

9. ЧОГО МЕНЕ ЗАЧІПАЄШ...

1.

Чого мене зачіпаєш.
Колі свою милу маєш?
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

2.

Що день нищий прпеягаєш.
Твою руку віддаєш.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

3.

Сусіда мені казала,
Що від тебе перстень мала.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

4.

Ганцзі бниду обіцявесь,
Настї вінець відокравесь.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

5.

Люди мені говорили,
Що з тобою в сьвіт ходили.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

6.

В кождім місточку новая,
Вглядає тя милая.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

7.

В коршмі з чужими гуляєш.
А про милу забуваєш.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

8.

Любці твої, кажуть люде,
Колись з тобою нужда буде.
Я не хочу так, як ти:
По двох разом любити.

10. ОЙ ЗЙДИ, ЗЙДИ, ТИ ЗІРОНЬКО ТА ВЕЧІРНАЯ.

1.

Ой! зйди, зйди, ти зіронько та вечірная,
Ой! вийди, вийди дівчинонько моя вірная!

2.

Рада-б зірка зійти, чорна хмара тай наступає.
Рада-б дівка вийти, та матуся її не пускає.

3.

Ой зірочка зійшла, усе поле тай освітила;
А дівчина вийшла, козаченька тай звеселила.

4

Ой ти, козаче, ти хрещатий та барвіночку!
Хто-ж тобі постеле у дорозі та постеличку?

5

Ой стелить ся мені широкий лист та бурковина,
А під голови голубая та жупанна.

6.

Ой і через межу зелений горошок постелив ся,
Козак до дівчини ворогами та поклонив ся:

7.

Ох і поклоніть ся ви, ой добрії люде,
Нехай моїй милій там легенько буде;

8.

Ох і поклоніть ся ви, дівчині небозі,
А що мені добре в далекій дорозі.

9.

Ой ти, козаче, що ти думаєш-гадаєш?
Чому не жениш ся, собі пари не шукаєш?

10.

Ох! і як мені пароньки шукати?
Та не велить мати тебе, дівчино, брати.

11.

Та не велить мати тебе, дівчино, брати,
Та велить мені мати, де чотири воли, брати;

12.

Де чотири воли і два коники в дишли, —
А як же її любити, коли не домисли?

11. ОЙ ДІВЧИНО НЕБОГО!

1.

Ой! дівчино небого!
Люби-ж мене голого;
Бо я хати не маю,
Жинити ся думаю.

2.

Ой! гультаяу, гультаяу!
Та я-ж тебе питаю!
На що-ж мене сватаєш,
Коли хати не маєш?

3.

Ходім, серце, в чужую,
Поки свою збудую:
Зроблю тобі хатину
З рожевого цвітину.

4.

Збудуй хату з лободи,
Та в чужую не веди.
Чужа хата така,
Як свекруха лихая.

12. ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ.

1.

Ой на горі та женці жнуть!
Ой на горі та женці жнуть!
А похід горою, долем-долиною
Козаки йдуть.

2.

Попереду Дорошенко
Веде своє військо,
Веде запорожське
Хорошенько.

3.

По середині пан хорунжий,
Під ним кониченько,
Під ним вороненький,
Спільний, дужий.

4.

А по заду Сагайдачний,
Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.

5.

Гей, верни ся Сагайдачний,
Возьми свою жінку,
Віддай тютюн, люльку,
Необачний.

6.

Мені з жінкою не возить ся.
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобить ся.

7.

Гей, хто в лісі обізви ся!
Та викрешем огню,
Запалимо люльки,
Не жури ся!

13. ГЕЙ! Я КОЗАК З УКРАЇНИ!

1.

Гей! я козак з України,
Козак з роду, козак з міні!
Нігди в життю не заплачу,
Гучу. кричу, граю, скачу!

2.

Трястя тому, що ся бідить,
Що над грішми лише сидить:
Не з розкоші тільки з біди
Тну голубця, йду в присюди.

3.

Чого-ж ти ся зажурила,
Скажи мені моя мила?
Не велика серцю туга,
Ти не будеш, — буде друга.

4.

Бодай наше Запороже!
Хоч пагайка плечі зріже;
Козак на те не заплаче,
Гукне, крикне, грає, скаче.

5.

От так у нас Чабарашки.
Хоч поїд стіл, а все рачки,
То на пальцях, то в присіди,
То до коршми, то в сусіди.

14. ОЙ У ПОЛИ, В ПОЛИ, БІЛ КАМІНЬ ЛЕЖИТЬ.

1.

Ой у поли, в поли, біл камінь лежить,
А на тому каміневи спз орел сидить.

2.

Ой сидить же він сидить, думку думає,
Іде козак з України орла питає:

3.

Чи був ти, сизий орле, з моїй стороні,
А чи тужить моя мила тепер по мені?

4

Тужить, тужить, тужить і в ліжку лежить,
А правою рученькою за серце ся держить.

5

Полетів сизий орел, тай сів на тину:
Вийди, вийди дівчинонько, щось тобі скажу:

6.

Вийди, дівчинонько, скажу тобі вість:
Іде милий з України, буде в тебе гість.

7.

Встала дівчинонька, як не лежала,
А всі свої вірні слуги порозбуджала.

8.

Вставайте, вірні слуги, сьвітїте сьвічі,
Нехай же я подивлю ся милому в вічі!

9.

Чого-ж ти, мій миленький, на личку змарнів?
— За тобою, серце моє, щом давно видів.

10.

Чого-ж ти, моя мила, так ізмарніла?
— За тобою, мій миленький, давно виділа.

15. ОЙ! ЧИ-Ж БО Я НА СЬВІТІ ОДНАЯ?

1.

Ой! чи-ж бо я, ой чи-ж бо я на сьвіті одна?
За що-ж бо я, за що-ж бо я така нещасная?

2.

Нещаслива-м ся вродила, нещаслива згину,
Породила мене мати в лихую годину.

3.

Чи ти мене, моя мати, в церкву не носила,
Що ти мені, моя мати, долі не впросила?

4

І в церкву тебе носила, Богу молила ся,
Така тобі, моя доню, доля судила ся.

5

Чи ти мене, моя мати, в любци не купала,
Що ти мені, моя мати, долі не вгадала?

6.

Лучше було, моя мати, в купелі залити,
Ніж такую нещасною на сьвіті лишити!

7.

Ой Ти, Боже милостивий, чи то твоя воля,
Щобн мене на сїм сьвітї побила зла доля?

8.

Ой Ти, Боже милостивий, чи то твоя сила?
Чи єсть же де друга така, як я нещаслива?

9.

Все-ж я бачу на сїм сьвітї, що все менї горе: —
Прийде ми ся утопити в глибокеє море.

10.

Ой Ти, Боже милостивий! сьвятий Миколаю,
Не розлучай же мене з тим, котрого кохаю.

**16. А У НАШОЇ ВДОВИЦІ ХАТА
НА ПОМОСТІ.**

А у нашої вдовиці
Хата на помості,
Приїхали до вдовиці
Три козаки в гості.

17. ОЙ! ТИ ДІВЧИНО ЗАРУЧЕНАЯ.

1.

Ой ти дівчино, зарученая,
Чого-ж ти ходиш засмученая?
Ой, ходжу, ходжу засмученая —
Що не за тебе зарученая.

2.

Ой, ти, дівчино, словами блудиш,
Сама не знаєш, кого ти любиш.
Ой, знаю, знаю кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю.

3.

Ой, знаю, знаю із ким кохаюсь,
Тільки не знаю з ким ізвінчаюсь.
Вийду на поле, гляну на море,
Сама я бачу, що мені горе.

4.

Сама я бачу, чого я плачу:
Свого милого в вічи не бачу.
Буду стояти на тім камені,
Поки не прийде милий до мене.

5.

Буду терпіти велику муку,
Поки не скаже: дай, серце, руку.
Вийду на поле, на ту мураву,
Де я з мильненьким мала забаву.

6.

З ріжного цвіту вінки сплітала,
Біленьким личеньком всіх чарувала.
Ти присягав ся передімною
Буть моїм мужем, а я жоною.

7.

Не щира була присяга твоя,
Тепер не мій ти, а я не твоя.
Буду казати сьвіту цілому,
Щоб він не вірив ніде й нікому.

8.

Бо я самая тебе зазнала,
Коли невірною вірно кохала.
Кого любила, той за дверима,
Кого не знала, мужем назвала.

9.

Ой, ти, дівчино, чарівниченько,
Причарувала моє серденько.
Причарувала тіло і душу,
Тепер тебе я любити мушу.

10.

У мене чароньки — чорні бривоньки.
Моя припада — сама молода.
У мене чароньки завжди готові:
Білеє личенько і чорнії брови.

18. БІДУ СОБІ КУПИЛА.

1.

Біду собі купила
Та за свої гроші;
Кажуть біду любити,
Біда не хороша;
І кривий і сліпий,
Ще до того горбатий;
Як ся стане тріпотати,
Треба з хати утікати.

2.

Я в неділю п'яна була,
В понеділок спала,
А в вівторок снопів сорок,
Пшениці нажала;
В середу сушила,
В четвер молотила,
А в п'ятницю продавала,
В суботу прошила.

3.

За шож мене мужу беш.
За які вчинки?
Чи я тобі не напряла
За рік два починки?
Не сама я пряла:
Пряли помічниці,
То за муку, то за тісто,
То за паляниці.

4.

Чи я тобі не жінка,
Чи не господиня?
Три дни хати не мела,
Сьмітя по коліна.
Хоть і буду я нести,
То не буду я нести;
Куши мужу візочок,
Будемо сьмітя везти.

5.

Куши мужу візочок,
І сиву кобилу,
Вивеземо сьмітечко
На попову ниву.

А попова ціла нива
Сім літ не родила:
Як вивезли фіру сьмітя.
Пшеницю вродила.

19. НА ЩО МЕНЕ ЗАЧІПАЄШ?...

1.

На що мене зачіпаєш,
Коли свою милу маєш?
Щодень инший присягаєш,
Твою руку віддаєш.
Я не хочу, так як ти,
По двох разом любити.

2.

Сусіда мені казала,
Що від тебе перстень мала,
Гандзі бинду обіцявесь,
Насті вінець відобравесь.
Я не хочу, так як ти,
По двох разом любити.

3.

Люди мені говорили,
Що з тобою в сьвіт ходили,
В кождім місточку новая,
Виглядає тя мільая.
Я не хочу, так як ти,
По двох разом любити.

4.

В коршмі з чужими гуляєш.
Свою милу забуваєш;
Любці твоїй, кажуть люди,
Колись з тобою нужда буде.
Я не хочу, так як ти,
По двох разом любити.

Відповідь хлопця.

5.

Вжесь немого все сказала;
Щось де чула, щось де мала,
До сварки мене взиваєш,
А о своїм забуваєш.
Вже я знаю, що і ти,
Вмієш по двох любити.

6.

Припімни си Ілька свата,
Гриця, Кубу і Кіндрата:
Всі незабудь твою мають,
Щірість твою виславляють.
А ти кажеш, що то ти,
Двох не хочеш любити.

7.

Буде тому неділь кілька;
В день весіля брата Ілька,
Ти одному руку далаєш,
На другого поморгалаєш.
Випирай ся, що от ти,
Двох не хочеш любити.

8.

Забулась вже кілька рази,
Проць, Микита, Атаназі,
На зальоти приходили,
Мід, горівку приносили.
А ти кажеш, що то ти,
Двох не хочеш любити.

9.

Сам арендар і музика,
Нарають ти чоловіка,
Бо хлопці з тобою гуляють
І все мито прошивають.
Виширай ся, що от ти,
Та не любиш зводити.

10.

Може-б сварки було, годі, —
Подай руку, жиймо в згоді:
На Бога ся присягаю,
Що тя люблю і кохаю.
А так будем, я і ти,
На віки ся любити.

20. ДІДУ! ДІДУ! ТА В ЛУГ ПО КАЛИНУ!

1.

Діду! діду! та в луг по калину!
Любив козак дівчиноньку,
Як мати дитину.

2.

Любив, любив, тай схотів узяти.
А старая не схотіла
За нього віддати.

3.

Старий схотів, стара не схотіла;
Старий стару та кулаком —
Стара й полетіла.

4

Оттак тобі, вража баба, щоб не воркотіла.
А що-б мою головоньку
Та й не стукотала.

21. ОЙ! ПІЙШОВ ЧУМАК У ДОРОГУ!

1.

Ой! пійшов чумак у дорогу,
За ним жінка у погоню:
Вози завертає,
Тай воли випрягає,
Ще й серденьком називає!...

2.

„Верни ся чумаче до дому!
Верни ся чумаче до дому!
Отець, мати лає,
Й тяжко проклинає.
Таки тобі хвортуна не служить!”

3.

Та верни ся, милий, до дому!
Та плачуть діти за тобою.
Малі діти плачуть,
Та отець і мати лає,
Тим нам талану не має!

4.

Ой! коли-б ти добра жона,
То ти-б седіла у дома:
Неділеньку читала,
А п'ятницю постила.
Щоб нам хвортуна послужила!

5.

Ой хвортуно-ж, ти небого,
Послужик мені немого:
Служилась у хозяйстві.
Тай служила у бурлацтві.
Ще й послужки у чумацтві!

22. ЧИ СЕ-Ж ТАЯ КРИНИЧЕНЬКА?

1.

Чи се-ж тая криниченька, що я воду шив?
Чи се-ж тая дівчинонька, що люблю й любив?
Ой! жаль мені буде,
Возьмуть її люде,
Моя вже не буде.
Недоля моя!...

2.

Чи се-ж тая криниченька, що голуб кунав ся?
Чи се-ж тая дівчинонька, що я женихав ся?
Ой! жаль мені буде, і т. д.

3.

Ой! се-ж тая криниченька, і ключ і ведро;
А вже-ж мене дівчинонька забула давно!
Ой! жаль мені буде, і т. д.

4

Заспалась криниченька золотим піском;
Злюбила ся дівчинонька з другим козаком.

Ой! жаль мені буде, і т. д.

5

Вже-ж до тої криниченьки стежки заросли;
Та вже-ж мою дівчиноньку сватати прийшли!

Ой! жаль мені буде, і т. д.

6.

Шумлять верби, що над тою криницею ростуть;
Та вже-ж мою дівчиноньку до церкви ведуть.

Ой! жаль мені буде, і т. д.

7.

Один веде за рученьку, другий за рукав,
Третий стоїть, серце болить, любив та не взяв.

Ой! жаль мені буде, і т. д.

23. ЧИ Я ТОБІ НЕ КАЗАЛА?

1.

Чи я тобі не казала, не давала знати,
І сам не йди, людей не шли, не дасть мене мати!

2.

Як би мене моя мати за таких давала,
Давно би я в своїй матки ходила віддана.

3.

Ой! по горі товар пасе, по долині вівці;
Та не давай, дзгиннику,*) подарунків дівці.

*) Дзгинник-товарчій, котрий пасе товар громадський.

4

Ой! бо тоті подарунки у неї ні защо,
З ким ся зійде то тя судить, каже, що ледащо.

5

А бодай ти дівчинонько хоріла, боліла,
Ой! не трохи ти від мене подарунків зїла!

6.

Та не клени дзгиннику, не клени, не клени,
Стоять твої подарунки в моїй матери скрини.

24. ПОСІЯЛА-М РУТУ КРУТУ.

Посіяла-м руту круту межи берегами,
Ой! як тяжко мені жити межи ворогами.

Що-ж я маю тай бідненька з ними учинити?
Кого-ж бо я вірне люблю, з тим не дають жити.

А вже-ж моя рута крута береженьки поре;
А вже-ж моїх вороженьків попід боки коле.

Ой! пійду-ж я руті крутій верхи позриваю;
Вороженьки спати ляжуть; я си погуляю.

Не стій милий край воротець, та іди до хати,
Маємо ми сусідоньки, що вміють брехати.

Колом, колом над водою, там стеженьки вють ся;
Часом душа не винная, люди набрешуть ся.

Нехай брешуть, нехай брешуть, так як розуміють,
Прийде тая годинонька, вони поніміють.

Скрипливі ворітонька не могу заперти;
Кого люблю, не забуду до самої смерти.

25. НЕМА ГІРШЕ ТАК НІКОМУ.

1.

Нема гірше так нікому,
Як бурлаці молодому!
Гей! гей!
Як бурлаці молодому!

2.

Заросив ся, забродив ся,
Де ти, бурлаку, волочив ся,
Гей! гей!
Де ти, бурлаку, волочив ся!

3.

Яром, яром, за товаром,
А лугами за волами!
Гей! гей!
А лугами за волами!

4.

Прийшов бурлак тай до хати:
Дай хозяйко вечеряти!
Гей! гей!
Дай хозяйко вечеряти!

5.

Ні палила, ні тошила,
Вечеряти не варила!
Гей! гей!
Вечеряти не варила!

6.

Лягай бурлаку і так спати,
Нема чого вечеряти.
Гей! гей!
Нема чого вечеряти.

7.

Щей бурлака не послав ся;
А хозяїн вже проспав ся.
Гей! гей!
А хозяїн вже проспав ся.

26. ХИЛИЛИ СЯ ГУСТІ ЛОЗИ.

1.

Хилили ся густі лози,
Відкіль вітер віє,
Дивили ся карі очі,
Відкіль милий іде.

2.

Хилили ся густі лози,
Та вже й перестали;
Дивили ся карі очі,
Тай плакати стали.

3.

В кінець греблі шумять верби,
Що я насадила;
Нема-ж того козаченька,
Що я полюбила.

4.

Ой! немає козаченька —
Поїхав за Десну;
Рости, рости дівчинонько
На другую весну.

5.

Росла, росла дівчинонька,
Та й на порі стала;
Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала.

6.

Ой! не плачте карі очі!
Така ваша доля:
Полюбила козаченька
По місяцю стоя!

27. ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА.

Дівка.

Дівка в сїнях стояла,
На козака моргала:
Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби.

Серце моє, серце моє.

Козак.

Ой! як мені ходити!
Тебе вірно любити?

В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє, серце моє.

Дівна.

Я Батькови угоджу,
Я горівки націджу;
Таки серце ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє.

Козак.

Ой! як мені ходити!
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє, серце моє.

Дівна.

Я матери угоджу,
Білу постіль постелю;
Таки серце ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє.

Козак.

Ой! як мені ходити!
Тебе вірно любити?
В тебе собаки злі,
В тебе собаки злі,
Серце моє, серце моє.

Дівка.

Я собакам угоджу,
Я їм хліба положу;
Таки серце ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє.

Козак.

Ой! як мені ходити!
Тебе вірно любити?
В тебе ворота скриплять,
В тебе ворота скриплять,
Серце моє, серце моє.

Дівка.

Я воротам пораджу,
Шматок сала положу;
Таки серце ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє.

Козак.

Ой! як мені ходити!
Тебе вірно любити?
В тебе миши злі,
В тебе миши злі,
Серце моє, серце моє.

Дівка.

Коли миший боїш ся
На воротах повіш ся;
Ой згинь!.... пропади!
Тай до мене не ходи,
Трястя тобі, трястя тобі!

28. НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ,
НА ВЕЧЕРНИЦІ.

1.

Не ходи, Грицю, на вечерниці,
Бо там дівчата всі чарівниці:
Соломою палять і зіля варять,
Тебе, Грециню, здоровля позбавлять.

2.

Там но одна чорнобривая,
То чарівниця сираведливая:
У неділю рано зіля копала,
А в понеділок пополокала.

3.

Прийшов вівторок, зіля варила;
Прийшла середа, Гриця строїла;
Ой прийшов четвер, та вже Гриць помер;
Прийшла п'ятниця, поховали Гриця.

4.

Поховали Гриця біляко границі,
Плакали за ним всі молодиці,
І дівки руки білі ломали,
Як молодого Гриця ховали.

5.

І хлопці всі Гриця жалували,
Чорнобривую всі проклинали;
Нема і не буде другого Гриця,
Що зігнала з світа чарівниця!

6.

Так би я знала з сїней до хати,
Та як я знала чим чарувати;
Ой! суть у мене чари готові,
Бїле личко, чорнії брови.

7.

Прийшла субота, мати дочку била:
На щож ти, донько, Гриця строїла?
Не зналась того, що зїля уміє,
Що Гриць сконає, нїм когут заїє?

8.

Ой! мати, мати, жаль ваги не має,
Нехай ся Грицьо в двох не кохає;
Кохав він ще прїч мене другуу,
Также дївчину чорнобривуу.

9.

Не був він вірний, казалам тобі,
Нехай же він тепер спочиває в гробі;
Нехай же не буде ні їй, ні мені,
Най ся Гриць наїсть сирої землі!

29. А Я ТЕБЕ ПРОШУ МИЛА.

Хлопець.

А я тебе прошу мила,
Щобись мене ти любила;
Бо я тебе вірно люблю,
Як не возьму... то ся згублю.

Дівчина.

Відчипи ся, напаснику,
Маєш ти того без ліку,
Котру бачиш, тую любиш,
Не я тебе, сам ся згубиш.

Хлопець.

Не псууй, дівча, щастя мого,
Бо що-ж тобі прийде з того?
Хоч не любий — треба жити;
Хоч не милий — тра терпіти!

Дівчина.

Надаремне мене нудиш;
Розумієш, що мя здуриш;
Не таких я мудрих знала,
Таки-м ся звести не дала.

Хлопець.

Ти красото, ти богине!
Скажи щиру правду мені!
Хоч бим гроші мав стратити,
Но тебе хочу дістати.

Дівчина.

Баламуте всего сьвіта,
Позбавив-бись мені віка;
Хочеш мене розкохати,
Потім з мене ся сьміяти.

Хлопець.

Хоч пійду межи други,
Не позбавлю з серця туги;
Хоч-бим рад тя не кохати,
Трудно серцю розказати.

30. ПОЇХАВ МИЛИЙ, ЗІСТАЛИ СЯ ТУГИ.

1.

Поїхав милий, зістали ся туги,
Мильший від него вже не буде други.
Я о нім мислю, та не забуду,
Бо його люблю, та любити буду.
Бо його люблю, та любити буду.

2.

Дай же йому, Боже, здоровля і щастя,
Борони його від всего нещастя.
Я о нім мислю і т. д.

3.

Висхну від жалю і виплачу очи,
Не забуду туги ні в день, ані в ночі.
Я о нім мислю і т. д.

4.

Може я бідна та даремне плачу,
Може я його та вже не побачу.
Я о нім мислю і т. д.

5.

Може в молодих дівчатъ громадї,
Може помислить о якій зрадї.
Я о нім мислю і т. д.

31. ЧИ Я В ЛУЗІ НЕ КАЛИНА БУЛА?

1.

Чи я в лузі не калина була?
Чи я в лузі не червона була?

Взяли мене поломали
І в пучечки повязали;

Така доля моя!
Гірка доля моя!...

2.

Чи я в поли не пшениця була?
Чи я в поли не густая була?

Взяли мене, тай пожали,
І в снопочки повязали;

Така доля моя!
Гірка доля моя!...

3.

Чи я в степу не травиця була?
Чи я в степу не зелена була?

Взяли мене покосили,
І в копиці положили;

Така доля моя!
Гірка доля моя!...

4.

Чи я в батька не дитина була?
Чи я в батька не кохана була?

Взяли мене повінчали,
І сьвіт мені завязали;

Така доля моя!
Гірка доля моя!...

5.

Чи не було річеньки утопить ся мені?
Чи не було красшого улюбить ся мені?
Були річки, — позсихали;
Були красні, — повмирали;

Така доля моя!
Гірка доля моя!...

32. ОЙ! ЧУМАЧЕ, ЧУМАЧЕ!

1.

Ой! Чумаче, Чумаче!
Ой! Чумаче, Чумаче!
Житє твоє собаче,
Житє твоє собаче!

2.

Ой! Чумаче, Чумаче!
Чом не сїєш, не ореш?
Чом не рано з Криму йдеш?
Веїх чумаків не ведеш?

3.

Ой! я сїю і ору, —
Ой! я сїю і ору, —
Ой! я рано з Криму йду,
Веїх Чумаків я веду!

4.

Тільки нема одного,
Брата мого рідного;
Він зістав ся у Криму,
Брати соли на вагу.

5.

Зробила ся причина,
Сіль головку прибїла;
Шукав його, не найшов,
Забрав воли, тай пійшов!...

6.

„Отамане, батьку наш! —
Порадь же ти добре нас:
Що ми маємо робити? —
Нічим коні кормити!”

7.

— Косїть хлопці лободу,
Привикайте на біду;
Косїть хлопці отаву,
Пасїть коні на славу!...

33. ОЙ! КОНЮ МІЙ, КОНЮ ВОРОНЕНЬКИЙ!

1.

Ой! коню мій, коню вороненький!
Ой! чого ти стоїш на стайни смутненький?
Ой! чого ти стоїш на стайни смутненький?
Ой! коню мій, коню вороненький!

2.

— Того я смутненький, що ти молоденький,
Що ти рано встаєш, мене наповаєш.
Мене наповаєш, візьмеш осїдлаєш,
Куди поглянеш, туди поганяєш.

3.

— Ніде того шинку, ніде не минаєш,
Мене вороного к-стовпу припинаєш;
Я сную землю по пояє вибію,
Доки тебе пане, з того шинку визву.

4

Ой дай мені сїна, по самі колїна,
Ой дай мені води, по самі поводи.
Ой дай мені сили, по карїї очі —
Тодї гуляй пане, до самої півночі!

34. УКРАЇНО МОЯ МИЛА.

1.

Україно моя мила, краю пам'ятливий;
Там я любив дівчиноньку, там я був щасливий.

2.

Жив я собі не далеко від своєї родини;
Там но тільки через річку до моєї дівчини.

3.

А їй хата білесенька, високі тополї;
Там я своїй дівчинонці говорив до волї.

4

А тепер я лишив ся сам один, без пари;
Возьму люльку і тютюн, пійду у гусари.

5

А тепер я лишив ся, як в полі білина;
Давно-б ся я оженив, ко-б не Україна.

35. ГОРЕ-Ж МЕНІ, ГОРЕ!

Горе-ж мені, горе! нещаслива доле;
Внорала бідна вдова мисленьками поле.

Чорними очима та й заволочила,
Дрібненькими сльозоньками все поле зрошила.

Вродило ся жито, трава зелена,
Чи то, Боже, твоя воля, що я нещасная?

Що-ж я тому винна, що я вродила ся;
Чи мя небо покарало, що я влюбила ся?

Плачу-ж бо я, плачу, плачу в день і в ночі.
Виплакалам в злій недоли свої чорні очі.

Плачу-ж бо я, плачу, що день, що година,
Кого-ж бо я вірне люблю, того тутки нема!

Іди собі, доле — іди, відчепи ся,
А за мною спротою, тай не волочи ся.

Хоч я собі пійду, хоч я удою ся,
Хоч я собі пійду, хоч я утоплю ся,

36. ПОСІЯЛАМ ЯРУ РУТУ.

Посіяла яру руту межі берегами,
Ой! як тяжко мені жити межі верогами.

Що-ж я маю тай бідненька з ними учинити?
Кого-ж бо я вірне люблю, з тим не дають жити.

А вже-ж моя яра рута беріженьки поре;
А вже-ж моїх вороженьків по під боки коле.

Ой пійду-ж я ярій руті верхи позриваю;
Вороженьки спати ляжуть; я си погуляю.

Не стій милий край ворітець, та іди до хати,
Маємо ми сусідоньки, що вміють брехати.

Колом, колом, над водою, там стеженьки вють ся;
Часом душа не винная, люди набрешуть ся.

Нехай брешуть, нехай брешуть, так як розуміють,
Прийде тая годинонька, вони поніміють.

Скрипливії воротонька, не могу заперти;
Кого люблю, не забуду до самої смерти.

37. ЛЕТІВ ОРЕЛ ПОНАД МОРЕ.

Летів орел понад море, тай став голосити:
О, як тяжко убогому |:богату любити.:|

Не там щастє, не там доля, де богаті люде!
Хто ся злучить по милости, |:тому гаразд буде.:|

Ти, дівчино прикрасная, скажи, що думаєш?
Не гардь мною, я тя люблю, |:ти щастя дізнаєш.:|

Не тіште ся, вороженьки, моїй пригодонці;
Пішли літа марне з сьвіта, |:як лист по водоньці.:|

Половина літ минає, я щастя не маю;
Так-то мені Бог назначив; |:що-ж чинити маю?:|

Ні я їсти, ні я пити, ні з ким говорити;
Іде думка за думкою, |:як на сьвіті жити.:|

Ходжу-блуджу, ходжу-нуджу, свій вік проклинаю,
Що милого приятного |:в своїм роду не маю.:|

Єсть у мене миленькая, вся ми в неї родина,
Ой ко-б прибула до мене |:щаслива година.:|

Єсть у мене брат і сестра, єсть у мене мати,
За що же я нещасливий |:маю пропадати.:|

Іду в степи всюди видно, милої не бачу;
Як згадаю слова її, |:ревненько заплачу.:|

Ой, мій Боже милостивий, яка-ж твоя сила,
Чи є в сьвіті така друга, |:як ти мені мила?:|

Нещасливий вродивем ся, нещасливий згину;
Породила мене мати |:в нещасну годину.:|

Розстунай ся сине море в своїй широкости,
Нехай же я жите скінчу |:в твоїй глибокості.:|

**38. ОЙ! ПІСЛАЛА МЕНЕ МАТИ
ЗЕЛЕНЕЄ ЖИТО ЖАТИ.**

1.

Ой! післала мене мати
Зеленеє жито жати.

Ой! нуте, косарі,
Що не рано почали;
Хоть не рано почали,
Та багацько утяли!

2.

Ой! я жита та не жала,
В бороздонці пролежала!

Ой! нуте косарі і т. д.

3.

Наїхали чужі женці,
Найшли мене в бороздонці;

Ой! нуте косарі і т. д.

4.

Зажурила ся Кулина,
Що не кошена долина;

Ой! нуте косарі і т. д.

5.

Через твої русі коси
Викосили всі покоси;

Ой! нуте косарі і т. д.

6.

Через твої чорні брови
Викосили всі дуброви;

Ой! нуте косарі і т. д.

39. ЧИЯ ПРИЧИНА РОЗСТАННЯ МОГО.

Чия причина розстаня мого,
Нех сльози мої впадуть на нього;
Щоб неперестав ніколи тужити,
Щоби сам не знав, як на сьвітї жити.

40. ОЙ ХОДИВ ЧУМАК СІМ ЛІТ ПО ДОНУ.

1.

Ой ходив чумак сім літ по Дону;
Та не було пригодоньки ніколи йому!

2.

Ой! пійшов чумак із Криму до дому.
Сталась йому пригодонька за всю дорогу.

3.

Сталась йому пригодонька не в день, а в ночі:
Занедужав чумаченько з Криму ідучи.

4

Занедужав чумаченько. з Криму ідучи,
При широкій дороженщі волн пасучи.

5

Ой! пійшов чумак в Самар на базар,
Червоною хустиною голову звязав.

6.

Ой! унав чумак, унав тай лежить,
Ніхто його не считає, що в нього болить.

7.

Ой болить в нього серце, голова,
Помирає чумаченько. а роду нема.

8.

Пришов до нього отаман його,
Бере його за рученьку, жалує його.

9.

Отамане мій, жалуєш мене:
Скидай жупан з мене, та укрий мене!

10.

Бери мої волл, вози, — поховай мене, —
Бери моє срібло, злото, — поминай мене!

11.

І скинув чумака свиту і кожух,
Припадає к сирій землі, зводе дух.

12.

І скинув чумака із себе каптан:
„Волл мої половії! хто-ж буде вам пан?“

41. ЯК ПОСІЯВ МУЖИК ТАЙ У ПОЛИ ЯЧМІНЬ.

1.

Як посіяв мужик тай у поли ячмінь:

Мужик каже: ячмінь;

Жінка каже: гречка;

Мужик каже: ячмінь;

Жінка каже: гречка;

Не мов мені ні словечка.

Нехай буде: гречка.

Нехай, нехай, пехай, нехай.

Нехай буде: гречка!

2.

Тай вже-ж той ячмінь, тай у поли зійшов;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

3.

Тай вже-ж той ячмінь, тай у поли посів;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

4

Тай вже-ж той ячмінь у поли пожали;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

5

Тай вже-ж той ячмінь у копи зложили;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

6.

Тай вже-ж той ячмінь, тай з поля звозять,
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

7.

Тай вже-ж той ячмінь і помолотили;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

8.

Тай вже-ж той ячмінь в солод поростили;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

9.

Тай вже-ж з того солоду і пиво зварили;
Мужик каже: ячмінь;
Жінка каже: гречка; і т. д.

42. ЧАС ДО ДОМУ, ЧАС!

1.

Час до дому, час,
Час до дому час!
Буде мене муж мій бити,
Нема кому боронити;
Час до дому час,
Час, час, час!
Час до дому час!

2.

Із коршми іду,
Як пчола гуду,
А за мною молодою,
Ідуть хлопці чередою,
В цимбалочки бють,
Бють, бють, бють,
В цимбалочки бють.

3.

Ой ти, мужу мій!
Відчини свій двір!
Де твоя милесенька
Із коршмоньки пиянсьенька,
Чи будеш їй рад,
Рад, рад, рад?
Чи будеш їй рад?

4.

Чи я ти не рад,
Ти мій виноград!
Лягай з Богом, та проси ся,
А уставши, поправи ся,
То все буде в лад,
В лад, в лад, в лад!
То все буде в лад!

5.

Комарі гудуть,
Спати не дають;
Накрию ся з головою
Ячмінною соломою,
Та най мене тнуть,
Тнуть, тнуть, тнуть!
Та най мене тнуть!

43. ОЙ! ТИ, ГОРО КАМІННАЯ.

Ой ти горо камінная
Чом ся не лунаєш?
Ой! скажи мні, дівче, правду
В кім ти ся кохаш?

44. ОЙ! КРЯЧЕ, КРЯЧЕ ТА ЧОР- НЕНЬКИЙ ВОРОН.

1.

Ой кряче, кряче та чорненький ворон,
Та на глибокій долині;
Ой! плаче, плаче! молодий козаче
По нещасливій годині.

2.

Випроваджаєш мене, стара нене!
Та чи не жаль тобі буде,
Як я поїду на чужу країну
Та поміж чужій люде.

3.

Ой згадай мене, моя стара нене,
Сідаючи та й обідати.
Десь моя дитина на чужій сторонці,
Та й нікому провідати.

4.

Ой згадай мене, моя стара нене,
Сідаючи у вечері їсти,
Десь моя дитина на чужій сторонці
Та й нема від нього вісти.

45. ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ, АЖ ДЕРЕВА ГНУТЬ СЯ.

1.

Віють вітри, віють буйні, аж дерева гнуть ся;
Ой, як болить моє серце сами сльози лють ся.

2.

Трачу літа в лютім горю і кінця не бачу,
Тільки тоді легше стане, як трошки поплачу.

3.

Не придадуть сльози щастя... серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок, по вік не забуде.

4

Єсть же люди, що і моїй заздують доли:
Чи щаслива-ж та билина, що росте у поли?

5

Що на поли, що на пісках, без роси на сонці?
Тяжко жити без милого на чужій сторонці!

6.

Без милого долі нема, стане сьвіт тюрмою,
Без милого щастя нема, нема і покою!

7.

Де ти, милий, чорнобривий? Де ти? — Озови ся!
Як без тебе я горюю, ірйиди, подиви ся!

8.

Полетіла-б я до тебе, та крилець не маю,
Що-б побачив, як без тебе з горя висихаю.

9.

До кого-ж я пригорну ся, і хто приголубить,
Коли тепер нема того, який мене любить?...

46. А Я ЛЮБЛЮ ПЕТРУСЯ, ТАЙ СКАЗАТИ БОЮ СЯ.

1.

А я люблю Петруся,
Тай сказати бою ся.

Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

2.

Мати ся догадала,
Що-м Петруся кохала,

Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

3.

Била мене матуся,
Що я люблю Петруся.
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

4.

Хоч ти мене мати бий,
Таки буде Петрусь мій.
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

5.

Як не бачу Петруся,
То від вітру валю ся.
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

6.

Як побачу Петруся,
То під боги беру ся.
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
Ой! лихо не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!

47. РАЮТЬ МЕНІ, ЩОБ СЯ ВІНЧАТИ.

1.

Рають мені, щоб ся вінчати,
Щоб дівочий стан покидати;
Чиж вам моя неволя міля?
Ще-м ся дівкою не нажила.

2.

Я дівкою пійду де схочу,
Я ся нічим не заклопочу:
Ані хлібом. ні одежою,
Ані мужом. ні дитиною.

3.

Нехай тая за муж спішить ся,
Та котрій личко морщить ся;
Я молода, як ягода, —
Єще мене замуж шкода.

4.

Я співаю, я гуляю,
О нічим гадки не маю,
Я щаслива, всім довільна,
Я весела, бо-м ще вільна.

5.

Бачила я такі молодіці,
Як їм тепер полиняли лиці;
Що ся спішили повінчати,
Раді-б ся тепер повертати.

Відповідь молодиці.

6.

Нехай кожда дівка журить ся;
Я щаслива, що-м молодиця;
Мила-ж мені така неволя,
Коли в мене дорогая доля.

7.

По що мені куди ходити,
По що мені гульків глядіти,
Коли маю мужа вірного,
Я не хочу щастя иншого.

8.

А хоть я й трохи змарніла.
Таки-ж бо я мужови мила;
А вже дівка як стане марна.
Не скаже їй жених, що гарна.

9.

Не думаю ніколи ся вертати.
Я вам жичу в тім стані остати;
Таки дівки на те не вважайте,
Хіба кому серця не давайте!

48. ХОДЖУ-НУДЖУ, РУЧКИ
ЛОМЛЮ.

1.

Ходжу-нуджу, ручки ломлю
Вздихаю до неба,
З тяжким жалем промовляю:
Долі мені треба.

2.

Нещаслива годинонька
Кожда наступає,
Ой! коли ся мій миленький
На мене гніває.

3.

Стратила я свій вік марне,
Тай і свою долю;
Зістала-м ся нещаслива
Як рослина в полю.

4.

Нещасливе закоханє
Треба занехати;
Любила-м го, кохала-м го,
Треба перестати.

5.

Люде-ж мені розрадили,
Не жичу їм лиха;
Єсть у мене Господь Бог,
То й моя потіха.

6.

Ой! заросли тії стежки
Мохом і травою,
Де ходила й говорила.
Серденько. з тобою.

7.

Ой! на воді два голуби
Зимну воду шили:
Бодай тії не скопали,
Що нас розлучили:

8.

Ой! як тяжко бідній лозі
Коли вітер віє:
А ще тяжше без кохання
Коли серце мліє.

49. КОЛОМИЙКИ.

А я тоє дівча люблю,
Що біле як гуся;
Воно мене поцілує
Тільки притулю ся.

Болить мене головонька
З рана до вечера,
Не виділам міленького
Ні нині, ні вчера.

Болить мене головонька,
Треба мні доктора,
Лиш якого молодого,
Бо я дуже хора.

В няток я ся уродила,
Тому мені горе!
Не дай мене за старого.
Бо бородов коле.

А дай мене, моя мати,
За гарного хлопця,
Щоби я так процвітала,
Як рожа з городця.

Гуляй, гуляй моя Гандзю,
Гуляй і три ночі,
Но як прийдеш до домоньку
Скажи правду в очі.

Присягалась, що мя любиш,
А я придивив ся
І побачив: як Прощь куций
До тебе тулив ся.

А хто любить гарбуз, гарбуз,
А я люблю дню;
А хто любить господаря,
А я господню.

А хто любить губи, губи,
А я печерці;
А хто любить дівчатонька,
А я молодиці.

На Маруси кучерки
Як на бараночку,
А преці їй хлопчатонька
Дають доганочку.

Ой прийшов я до дівчини,
Дівчина ся дує;
Я шапочку під похочку,
Най тя мать мордує.

Одна гора високая,
А другая низка;
Одна мила далекая,
А другая близка.

50. УКРАЇНСЬКИЙ КОЗАК.

Я козак в того поля,
Запорожець з гуляй поля.
А я Гандзя білолиця
Щей до того чарівниця.
Ти і я, нас тільки двоє,
І милуємо ся обоє.
Ми танцюєм і співаєм,
Одно другого кохаєм.
Гей га, гусе паси,
Не зважайте на обцаси.
Бий голубко підківками,
Як танцюєш з молодцями.

Я у сіренькім жупані
Сподобав ся своїй Гані;
А я до тебе приберу ся
І нікого не бою ся.
Грицю, Грицю до телят,
У Гриця ніженьки щемлять;
Грицю, Грицю до Марусі,
Зараз, зараз уберусі.

JUL
20
1882
З М І С Т:

	Стор.
1. Одна гора високая, а другая низка	3
2. По дорозі жук, жук, по дорозі чорний	4
3. Ой! за гаєм, гаєм, гаєм зелененьким	5
4. Зажурилась дівчинонька	5
5. Шумить, гуде дубровонька...	7
6. Коли любиш, люби дуже...	7
7. Кулик Чайку любив, тай до Чайки ходив	9
8. Мене мати за те лають...	10
9. Чого мене зачінаєш...	10
10. Ой зійди, зійди, ти зіронько та вечірняя	11
11. Ой дівчино небого!	13
12. Ой на горі та жінці жнуть	13
13. Гей! я козак з України!	15
14. Ой у поли, в поли, біл камінь лежить	16

15. Ой! чи-ж бо я на світі одна?	17
16. А у нашої вдовиці хата на помості	18
17. Ой! ти дівчино заручена	18
18. Біду собі купила	20
19. На що мене зачіпаш?... ..	22
20. Діду! Діду! Та в луг по калину!	24
21. Ой! Пійшов чумак у дорогу!	25
22. Чи се-ж тая кришченька?	26
23. Чи я тобі не казала?	27
24. Посіяла-м руту круту	28
25. Нема гірше так нікому	29
26. Хилиш ся густі лози	30
27. Дівка в сїнях стояла	31
28. Не ходи, Грицю, на вечерниці	34
29. А я тебе прошу мила	35
30. Поїхав милий, зістали ся туги	37
31. Чи я в лузі не калина була?	38
32. Ой! Чумаче, Чумаче!	39
33. Ой! коню мій, коню вороненький!	40
34. Україно моя мила	41
35. Горе-ж мені, горе!	42
36. Посіялам яру руту	42
37. Летів орел понад море	43
38. Ой! післала мене мати зеленеє жито жати .	45
39. Чия причина розстаня мого	46
40. Ой ходив чумак сїм літ по Дону	46
41. Як посіяв мужик тай у поли ячмінь	47
42. Час до дому, час!	49

43.	Ой! ти, горо камінная	50
44.	Ой кряче, кряче та чорненький ворон	51
45.	Віють вітри, віють буйні, аж дерева гнуть ся	52
46.	А я люблю Петруся, тай сказати бою ся . .	53
47.	Рають мені, щоб ся вінчати	55
48.	Ходжу-нуджу, ручки ломлю	57
49.	Коломійки	59
50.	Український корак	61

МАЮ ДО ПРОДАЖИ І ВИПОЗИЧАЮ КНИЖКИ І ПАРТИТУРИ ДО СПІВУ І ТЕАТРАЛЬНИХ ПРЕДСТАВЛЕНЬ.

ВИКОНУЮ УСЯКІ УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ ПІСНІ І ТАНЦІ ДЛЯ ЦІЛОЇ БАНДИ ДУТИХ ІНСТРУМЕНТІВ, А ТАКОЖ НА СМІЧКОВУ МУЗИКУ.

ДУЖЕ БОГАТО У МЕНЕ Є УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИЦІЙ ДО СПІВУ, ЯКИХ НЕМА У МОЇМ КАТАЛЬОГУ. ПРОШУ ЗАПИТАТИ СЯ ПРО НИХ ЛИСТОВНО, А Я УЖЕ ВАМ ДОНЕСУ УСЕ ЯК СЛ҃Д. ТАКОЖ І З ПІДРУЧНИКАМИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ПРЕДСТАВЛЕНЬ ПРОШУ УДАВАТИСЬ ДО МЕНЕ, А Я ДАМ ВІДПОВІДЬ.

НА НОВИЙ КАТАЛЬОГ ПРОШУ ПРИСЛАТИ НА ПЕРЕСИЛКУ ДВО-ЦЕНТОВУ МАРКУ.

НОВИНА ДЛЯ МУЗИКАЛЬНИХ ЛЮДИЙ!

Маю до продажу музичні навалки до танців: українські, мадярські, болгарські і румунські. Збірник з 65 навалків. Ціна 75 цнт.

На скрипку, корнет і мандоліну.

Присилайте замовленя сейчас на адресу:

H. E. SMOLENSKY (H. E. Smolen),
53 Lenox Ave., New York, N. Y.